

VŠE O PAMĚTI v kostce...

David
Gruber

osobní
rozvoj

VŠE O PAMĚTI V KOSTCE

2. rozšířené vydání

David Gruber

Vše potřebné pro praktický život – komplexně a přitom stručně a výstižně.

Pro každého, kdo studuje, pracuje v jakékoliv profesi než nejjednodušší dělnické, komunikuje, chce si vylepšit angličtinu, zajímá se o duševní práci...

...nastudoval, vyzkoušel a napsal David Gruber

ÚVODEM – NA ZÁZRAKY NEVĚŘTE

Tato knížečka nenabízí zázraky typu „jak přečíst tlustou knihu za hodinu a zapamatovat si z ní úplně cokoli“, jak jsem zhruba viděl v jednom reklamním sloganu na jistou zahraniční knihu o paměti. Důsledně vzato – tento reklamní slogan v sobě skrývá zradu, skrývá komunikační trik. Kdyby čtenář namítal, že to nejde, může mu autor nebo vydavatel oné zahraniční knihy oponovat:

„My jsme v reklamě či popisku knihy netvrdili, že přečtete za hodinu **celou** tlustou knihu. Jen to, že přečtete knihu. Nikdo vám netvrdil, že to čtení musí být bez přeskakování.“

Nebo:

„My jsme vám netvrdili, že si zapamatujete **úplně všechno**, ale že si zapamatujete **cokoliv**. Tedy cokoliv z vybraných údajů, faktů, názorů v knize uvedených. Cokoliv jednotlivého si zamanete, to si zapamatujete. I kdyby ono **cokoliv** představovalo třeba jen jednu tisícinu z celkových informací v knize. Ha ha ha, to jsme vás doběhli!“

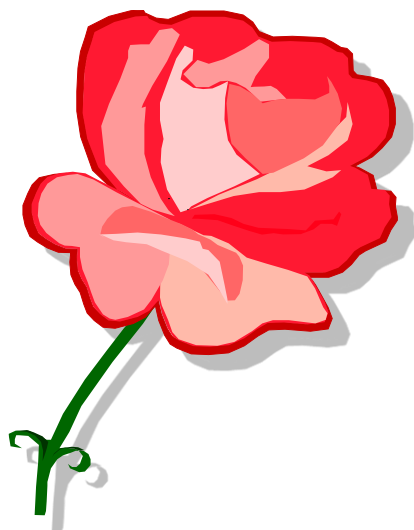
Člověk vytrénovaný desítkami let racionálního čtení, které má v sobě silný moment čtenářského kritického myšlení a odhalování různých fintiček, prostě při přečtení podobného sloganu takto reaguje okamžitě a automaticky...

Ale abych nevyvolával dojem, že co je zahraniční, je automaticky špatné: To vůbec není pravda. I v literatuře bude řada vynikajících knížek o paměti například ze „staré dobré německé školy“ šedesátých

až osmdesátých let minulého století. A za vůbec nejkomplexnější knihu o paměti považuji dílo jednoho slovenského univerzitního profesora psychologie, což je dnes už vlastně také zahraniční autor. Bude o tom ještě řeč – a s mým patřičným respektem.

Tato kniha stojí rovnýma nohama na zemi. A pokud něco v oblasti paměti opravdu lze a je ověřeno, bude to popisováno formulacemi střízlivými, které raději kousíček uberou, než by křiklavě nadsazovaly.

Tato publikace bude oproti přísně vědeckému stylu práce mnohé zjednodušovat. Nepopírám to. Nezjednodušuji však proto, abych něco zkreslil a pokřivil, ale abych srozumitelně vysvětlil. Abych vám prakticky pomohl.

CO SE UŽ VÍCE NEŽ PĚTADVACET LET PROBÍRÁ

v mých kurzech technik duševní práce, to je pro vás, milí čtenáři, velmi podstatné. Protože paměť tam už dávno neprobírám stylem předem připraveného výkladu, ale stylem „ptejte se na cokoliv praktického a podstatného o paměti – a já vám buď dám dobrou radu, anebo garantuji, že účinná rada dosud neexistuje“.

Při startu kapitoly „paměť“ vyzývám žáky, aby se na chvíli zamysleli a pak jeden po druhém řekli, co všechno vědí o paměti. Ze škol, z praxe, od rodičů, kamarádů, přátel, z četby románů i věcné literatury, z internetu, odevšad. Abych nenosil dříví do lesa, abych neopakoval něco všeobecně známého, abychom ušetřili čas.

A chci po nich také, aby přidali jakékoliv, naprosto jakékoliv relevantní otázky paměti se týkající.

Od prvního kurzu s touto význačnou kapitolou, tedy od února 1983, nepamatuji, že by nějaká normální užitečná otázka nebyla uspokojivě zodpovězena. Zde nabízím ucelený zprůměrovaný přehled toho hlavního, co se v takovýchto fázích kurzů odehrává.

